

תת"ע 3933/07/15 - מדינת ישראל נגד מחמוד זבידאת

בית משפט השלום לתעבורה בעכו
תת"ע 3933-07-15 מדינת ישראל נ' זבידאת מחמוד

בפני
בעניין: כבוד השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד זבידאת

הנאשמים

גזר דין

בתיק זה הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירה של נהיגה בלא רישיון נהיגה, ועבירה נלווית של נהיגה ברכב בלא ביטוח.

מתברר כי רשיונו של הנאשם **פקע בשנת 2002**, ולמרות עובדה זו נמצא הנאשם נוהג ברכב ביום 12.7.15.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו יוטל על הנאשם עונש של מאסר מותנה בן ארבעה חודשים, והמחלוקת העיקרית בניהם היא באשר לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם.

המאשימה טענה לפסילה בפועל ואילו הנאשם עתר כי לא אטיל עליו פסילה כלל והסכים לעונש של עבודות שירות במקום פסילה רשיון.

כפי שציינתי לא אחת, עבירה של נהיגה בלא רישיון תקף, ובוודאי כאשר הרשיון אינו תקף תקופה ממשוכת כמו במקרה דנן, דומה בחומרתה לעבירה של נהיגה בזמן פסילה. רשויות המדינה החליטו כי הנאשם אינו רשאי לחדש רשיונו ולנהוג ברכב, אך למרות עובדה זו עשה הנאשם דין לעצמו.

מאז העבירה חידש הנאשם את רשיונו, והוא כעת רשאי לנהוג באופן חוקי ונורמטיבי. אין לראות בעובדה זו כמצדיקה הקלה משמעותית, בדיוק כפי שאין לראות סיום תקופת הפסילה לאחר מועד העבירה ועד לדיון בבית המשפט כמצדיקה הקלה בעבירות של נהיגה בזמן פסילה.

העונש הראוי והמקובל לעבירה מסוג זה יהיה במתחם שבין מאסר מותנה למאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לצד

פסילה מקבלת רשיון נהיגה לתקופה שבין שישה לתשעה חודשים.

במקרה דנן לא עתרה המאשימה לעונש של מאסר והסכימה למאסר מותנה. באשר לתקופת הפסילה, הרי קיים הבדל מהותי בין פסילת אדם שאינו מחזיק ברשיון תקף מקבלת רשיון, לבין פסילת רשיונו של אדם המחזיק ברשיון נהיגה תקף.

במקרה מסוג זה, בו חידש נאשם רשיונו לאחר האירוע אין הדבר מצדיק כאמור הקלה אחרת בענישה, אולם הדבר מצדיק סטייה ממתחם הענישה המקובל בכל הקשור לפסילת הרשיון, ובדרך כלל יהיה עונשו של מי שחידש רשיון לאחר העבירה לפסילה של שלושה עד ארבעה חודשים.

במקרה דנן פירט הנאשם נסיבות אישיות קשות, הן מבחינה כלכלית והן מבחינה בריאותית. לאור נסיבותיו של הנאשם הייתי מסתפק במקרה זה בפסילה לתקופה של שלושה חודשים בלבד.

הנאשם ביקש שלא להטיל עליו פסילה והסכים להצעה לרצות עונש מאסר בעבודות שירות חלף עונש זה. סבורני כי מדובר בהצעה ראויה. הנאשם אינו נהג מסוכן, העבירה שביצע במקרה זה הינה עבירה של אי ציות לחוק ולא לדיני התעבורה דווקא או כללי ההתנהגות הזהירה בכביש. במקרה מסוג זה, עונש של מאסר, אף בעבודות שירות, הינו תחליף ראוי לדעתי לעונש של פסילת הרשיון.

לאור כל האמור לעיל, ראיתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

* 30 ימי מאסר בפועל.

עונש מאסר זה ירוצה בעבודות שירות, בעיריית כרמיאל, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 16.5.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 3.11 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במתחם משטרת טבריה.

הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

* כמוסכם בין הצדדים, אני דן את הנאשם ל - 4 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל על עבירה של נהיגה בלא רשיון נהיגה, שאינה מסוג ברירת משפט, או נהיגה בזמן פסילה.

· אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

· אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 600 ש"ח או 3 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם עד יום 10.8. הנאשם יפנה למזכירות בשעות הקבלה, לשם קבלת שוברי תשלום.

* אני מורה לנאשם לחתום על התחייבות כספית על סך 4,000 ₪ להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה שנתיים מהיום. הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן יאסר למשך עשרה ימים.

המזכירות תמציא החלטה זו לידי הממונה לעבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 2 ביוני 02 יוני 2016, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד חנא ח'ורי מטעם הסנגוריה הציבורית וב"כ המאשימה עו"ד עוידה.